

ЗНАЧЕННЯ ТА УНІВЕРСАЛЬНІСТЬ КУКУРУДЗИ

Д. Білецький, студент 2-го курсу СТН, спеціальність “Агрономія”
Науковий керівник – д.с-г.н., професор І.П. Рихлівський
Кафедра землеробства

Кукурудза (*Zea mays L.*) – цінна кормова та продовольча культура. Головною проблемою сучасного сільського господарства є збільшення виробництва зерна та високоякісних кормів. Вирішення цієї проблеми в короткий строк дасть змогу повністю забезпечити країну продуктами харчування. Для цього необхідно підняти рівень культури землеробства, перш за все підвищити родючість ґрунтів, створювати високоврожайні сорти та гібриди, засвоювати інтенсивні ресурсозберігаючі технології вирощування сільськогосподарських культур.

Слід відмітити, що кукурудза – одна з найбільш продуктивних злакових рослин універсального використання. Її використовують для продовольчих, кормових і технічних потреб. У світовому землеробстві найбільше використовують зерно кукурудзи: на продовольчі цілі – 60% вирощеного зерна, технічні – 15-20%, на корм худобі – 20-25%.

У нашій країні кукурудза є основною кормовою культурою. Тваринництво забезпечується концентрованими кормами, силосом і зеленою масою за рахунок кукурудзи.

По посівних площах і збору зерна вона займає третє місце в світі після таких культур як пшениця, рис. Середня урожайність зерна кукурудзи в світі становить більше 30 ц/га. Посівна площа в світі становить більше 130 млн. га, в Україні в 2004 р. - 2,3 млн. га, а в Хмельницькій області в 2007 р. - 62,2 тис. га.

Найбільш цінний корм - зерно, яке містить до 70% крохмалю, 10-12% білка, 65-70% вуглеводів, 4-8% олії, 1,5% мінеральних речовин. За кормовою цінністю воно перевищує зерно злакових культур. 100 кг його відповідає 134 кормовим одиницям і містить 8 кг перетравного протеїну.

Кормове борошно з зерна кукурудзи, висівки, не зовсім добре перетравлюються і засвоюються організмом тварин, а тому їх потрібно здобрювати зернобобовими культурами (горохом, соєю, кормовими бобами тощо). Резервом підвищення кормової бази в основному є збільшення валових зборів кукурудзи на силос і зерно. Вирішення цього завдання можливе на основі впровадження інтенсивної технології, створення нових високоврожайних сортів і гібридів, впровадження їх у виробництво. Як свідчить досвід, на частку гібридів припадає близько 30% всіх факторів формування врожаю.

Підбір гібридів і сортів диктується вимогами практичного землеробства. Тому в мету наших досліджень входило вивчення біологічних особливостей та оцінка продуктивності гібридів кукурудзи в ґрунтово-кліматичних умовах господарства філія «Кам'янець-Подільський» ТОВ СП «Нібулон» Кам'янець-Подільського району Хмельницької області. Результати отриманих даних в 2008 р. будуть представлені в дипломній роботі за ОКР “бакалавр”.